

บรรณานุกรม

การพัฒนาชุมชน, กรม. (2541). ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพื้นที่ตนเอง. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน,
กระทรวงมหาดไทย.

กรรมการ ชนดี. (2534). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กุนจันทร์ สิงห์สุ. (2535). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบำรุงรักษาสาระเก็บน้ำ
อันเนื่องมาจากโครงการ กสช. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เกียรติศักดิ์ เว่อนทองดี. (2536). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนา:
ศึกษาเฉพาะกรณีสหกรณ์นิคม อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขวัญชัย วงศ์นิติกร. (2532). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของผู้ที่อาศัยในเขต
หมู่บ้านจัดสรรเทพประทาน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน (2544). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติดังนี้ 9 พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพฯ: พัฒนาหลักสูตร.

_____. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ 10 พ.ศ. 2550 – 2554. กรุงเทพฯ:
พัฒนาหลักสูตร.

จันทนา โอลสกกระพันธ์. (2538). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม
แม่บ้านเกษตรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

จุฑากิจพิทย์ ภัทรภาท. (2536). การจัดการสหกรณ์. ค้นเมื่อ 26 มีนาคม 2551,
จาก: <http://cyberlab.lh1.ku.ac.th>.

จุหารัตน์ พูลเกษ. (2545). ปัจจัยที่ส่งเสริมให้กลุ่มอาชีพประสบความสำเร็จ: ศึกษาเฉพาะกรณี
สำนักงานประชาสงเคราะห์เขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานครสังกัดกรมประชาสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉลาดชาย ร่มitanนท์. (2538). สภาพของเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของสังคม
หมู่บ้าน ชนบทกับการมีส่วนร่วมของประชาชน: วิเคราะห์กรณีหมู่บ้านภาคเหนือ.
รายงานการสัมมนาการพัฒนาองค์กรประชาชน. เชียงใหม่.

- ฉล้าน วุฒิกรรมรักษยา. (2536). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเข้ามา มีส่วนร่วมของ
ประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่น
ของตำบล คุ้มพยอม อําเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบูรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ชาติชาย ณ เชียงใหม่. (2542). คุณภาพโภชนาคนิพัทธ์ : กระบวนการทัศน์และการจัดการพัฒนาตาม
แนวทางอุปถัมภ์ใหม่. โครงการเอก士ารวิชาการเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชูครี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. (2542). การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจชุมชนและแนวทางการ
บริหารธุรกิจชุมชน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ณรงค์ดี จักรกรณ์. (2548). หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ: พลิกส์เซ็นเตอร์.
ดันย์ จันทร์เจ้าฉาย. (2547). ภาวะผู้นำ: ครอบครัวศึกษาและพัฒนาภาวะผู้นำในตนเอง.
กรุงเทพมหานคร.
คุณเดียว วงศ์วัสดี. (2536). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มบ้านเกยตระกรใน
จังหวัดปราจีนบูรี. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ทรงชัย สันติวงศ์. (2539). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
ชนพรรรณ การหมั่นดี. (2543). การประเมินผลโครงการรวมกลุ่มรายได้/อาชีพของกรม
ประชาสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ชีระพงษ์ แก้วหวานย์. (2543). กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง ประชาม ประชาสัง^ช
ขอนแก่น: โรงพิมพ์คดังนานาวิทยา.
นพพงษ์ บุญจิตรดุลย์. (2534). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.
นิรันดร์ จงวุฒิเวคย์. (2541). กลไกแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงาน
พัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภាតมการพิมพ์.
บุปผา สันพะเยาว์. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและไม่สำเร็จของกลุ่มแม่บ้านเกยตระกรใน
จังหวัดลำปาง. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
บุญมี จันทวงศ์. (2543). แผนพัฒนาอยุธยาสตร์สหกรณ์ในภาคการเกษตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุนสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
ปกิณกะ. (2541). พระราชนารีส: คู่มือการดำเนินชีวิตสำหรับประชาชนปี พุทธศักราช 2540. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด.

- ปราบ สุวรรณมงคล. (2537). ทัศนะงประการในเรื่องสถาบันการมีส่วนร่วมของชุมชน,
ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากาражพิมพ์.
- ประเวศ วงศ์. (2542). แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: หนอชาวด้าน.
- ประพันธ์ ธรรมไชย. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสหกรณ์. กรุงเทพฯ: อักษรสรวล.
- ประสบสุข ดือนทร์. (2531). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านใน
ภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปัญญา หรรษารัตน์. (2537). ความพื้นฐานการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โภสกา. (2542). พฤติกรรมกลุ่ม. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พรทิพย์ ศรีแสงจันทร์, ชุมพร พวงประยงค์ และสุพานะ ชุดพันธ์. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระบวนการต่อ
ผลสำเร็จการดำเนินงานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ภาคตะวันออก ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่ม
แม่บ้านเกษตรกรรมสามีตำบลรองสามี อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. ราชบุรี :
สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคตะวันตก จังหวัดราชบุรี.
- พิชิต ฤทธิ์จันทร์. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พสุ สัตถการณ์. (2533). การบริหารงานสหกรณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอดีเยน โสตร์.
- ไฟนูลย์ สุทธสุก. (2536, มิถุนายน). แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาชุมชน.
วารสารพัฒนาชุมชน.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2537). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากาражพิมพ์.
- ไพรัตน์ ฤทธิ์ประเสริฐ. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์กรประชาชนในการประกอบ
ธุรกิจขนาดย่อมนอกอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีสหกรณ์การเกษตรศรีประจำจันต์
จำกัด อ.ศรีประจำจันต์ จ.สุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนัส แก้วประพันธ์. (2541). ผลสำเร็จในการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน(กพสม.):
ศึกษารถี จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลั่นทม สุทธิ. (2543). ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของกลุ่มอุตสาหกรรมในครัวเรือน: ศึกษาเฉพาะกรณี
เกษตรกรในเขตปฐมที่ดิน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิจิต หมู่ดี. (2538). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของสถาบันการ
ศึกษาเรียนเทียนระหว่างจังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลีวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วิจิตร อาวาภุล. (2546). หลักการส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโกรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

วิทยากร เชียงกุล. (2546, มกราคม 13). เราจะทำให้ชุมชนเข้มแข็งได้อย่างไร. มติชน, หน้า 12.

เวช หกพันนา. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2542). สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ, สำนักงานมาตรฐานการศึกษา.

การศึกษารูปแบบและปัจจัยที่ชุมชนประสบความสำเร็จ ในการใช้วัฒธรรมเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักงานมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักจัดตั้งและกรมส่งเสริมสหกรณ์. (2546). การดำเนินงานของกลุ่มสหกรณ์สหกรณ์. กรุงเทพฯ.

สนธยา พลศรี. (2545). ทฤษฎีและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

โสกณ หมวดทอง. (2536). การเฝ้าระวังมลพิษแหล่งน้ำของเกษตรกรในตำบลแม่น้ำ อำเภอไหய จังหวัดหนองบัว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุนทดี เถาใบ. (2539). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน : ศึกษาเฉพาะกรณีเก็บอ่ำก่อทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2543). ทฤษฎีและกลยุทธ์ในการพัฒนาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพล กาญจนจิตรา และประภาส ศิลปประคาม. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ. กรุงเทพฯ.

สิน ตีอส่วน. (2530). ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประชาชนในเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีสหกรณ์เครดิตสูญเสียชุมชนหลังบ้านมั่งคัมภีรา เพตดุสิต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อศิน รพีพัฒน์. (2537). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์ສภาการพิมพ์.

ไอกาวดี เพ็มทอง. (2548). แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับสหกรณ์. กรุงเทพฯ: สุโขทัยธรรมชาติราช.